

Lovforslag nr. L 58. Fremsat den 24. januar 2002 af miljøministeren (Hans Christian Schmidt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

§ 1

I lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet som ændret senest ved § 12 i lov nr. 474 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 1, affattes således:

»§ 24. Miljøministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie, skadelige flydende stoffer, ozonlagnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagnedbrydende stoffer, kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer, skibsreparationsvirksomheder samt skibsophugningsanlæg at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast og tankskyllevand. Skibsreparationsvirksomheder og skibsophugningsanlæg kan endvidere pålægges at etablere modtageanlæg for ozonlagnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagnedbrydende stoffer.«.

2. I § 30 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det endvidere bestemmes, at ejere eller brugere af platforme for egen regning skal gennemføre og indsende resultater af undersøgelser af havmiljøets fysiske, kemiske og biologiske tilstand til afdækning af eventuelle miljømæssige påvirkninger af havmiljøet som følge af efterforskning og produktion af kulbrinter.«.

3. I § 32 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at virksomheder, der sælger eller leverer brændstof til skibe eller platforme, for egen regning skal indhente, opbevare og udlevere dokumentation for mængde og sammensætning af det brændstof, de sælger eller leverer til skibe eller platforme. Der kan endvidere fastsættes regler om, at dokumentationen skal ske i en bestemt form.«.

4. § 34 affattes således:

»§ 34. Forsvarsministeren forestår i samarbejde med redningsberedskabet og andre myndigheder, som ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.«.

5. I § 35, stk. 4 og 6, og § 38, stk. 3, ændres »miljøministeren« til: »forsvarsministeren«.

6. § 38, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe skal straks indberette til forsvarsministeren, såfremt der sker udtømmning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømmning. For så vidt angår ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige, skal indberetning, jf. 1. og 2. pkt., ske til miljøministeren.

Stk. 2. De i stk. 1, 1. pkt., nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til forsvarsministeren, såfremt der fra skibet eller

luftfartøjet iagttages væsentlige spild af olie eller skadelige flydende stoffer. For så vidt angår de i stk. 1, sidste pkt., nævnte personer, skal indberetningen ske til miljøministeren.«

7. I § 38, stk. 4, indsættes efter »miljøministeren«: »eller forsvarsministeren«.

8. § 42, stk. 1, affattes således:

»§ 42. Forsvarsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet kan mod behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet.«

9. I § 42 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 1 nævnte beføjelser miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet.«

10. I § 43, stk. 1, ændres »Miljøministeren« til: »Forsvarsministeren«.

11. I § 43, stk. 3, § 45, stk. 1, og § 55, stk. 1, indsættes efter »Miljøministeren«: »enholdsvis forsvarsministeren«.

12. I § 43 a, stk. 1, 4 og 5, ændres »Miljø- og energiministeren« til: »Forsvarsministeren«.

13. I § 43 a, stk. 1, nr. 2, stk. 2 og stk. 3, ændres »miljø- og energiministeren« til: »forsvarsministeren«.

14. § 44, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forsvarsministeren kan pålægge ejeren af et skib at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.«

15. I § 44 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 2 nævnte beføjelser miljøministeren.«

16. § 45, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forsvarsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib, herunder til skibets papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter, udstedt i medfør af loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet.«

17. I § 45 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 2 nævnte beføjelser miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet.«

18. I § 51, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 3.«.

19. Efter § 55 indsættes:

»§ 55 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysninger, som kan kræves i medfør af denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, skal indsendes.«

20. I § 59, stk. 3, og § 61, stk. 1, udgår: »hæfte eller«.

21. I § 61, stk. 1, ændres »og § 55, stk. 2 samt § 58 a« til: », § 55, stk. 2, § 55 a og § 58 a«.

22. I Bilag 1, litra A, nr. 2, ændres »bilag 1« til: »bilag 2«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2002.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, der følger af de særlige færøske eller grønlandske forhold.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Dette forslag til ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, herefter kaldet havmiljøloven, samler op på en række områder, hvor der har vist sig et behov for præcisering/justering i forhold til den eksisterende lov.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget indeholder fire hjemmelsbestemmelser. To af hjemmellerne er nødvendige for at ratificere det i 1997 vedtagne bilag VI til MARPOL-konventionen¹⁾ om forebyggelse af forurening af luften fra skibe. MARPOL-konventionen indeholder en række bilag, der hver på deres område fastsætter regler om forebyggelse af forurening fra skibe.

Da den gældende havmiljølov blev fremsat i 1993 var der i IMO forhandlinger i gang om at fastsætte regler om forebyggelse af luftforurening fra skibe. Disse skulle føjes til MARPOL-konventionen, som et nyt bilag. For at kunne tilgodese udkommet af disse forhandlinger blev der i § 32 i forslaget til havmiljøloven af 1993 inkluderet en hjemmelsbestemmelse, der bemyndigede ministeren til at fastsætte regler, der kunne indarbejde konventionens bilag i dansk ret.

Først i september 1997 blev bilag VI til MARPOL-konventionen om forebyggelse af forurening af luften fra skibe m.v. vedtaget i IMO. Ved gennemgangen af de nødvendige hjemler, der skal anvendes til at omsætte bilagets bestemmelser til dansk ret med henblik på ratificering af bilag VI, er det blevet klart, at den eksisterende hjemmel i havmiljøloven ikke er tilstrækkelig til at dække alle forpligtelserne i bilag VI. Hjemmelen vil dog først blive udmøntet, når bilag VI er trådt i kraft. Ifølge MARPOL-konventionen træder et bilag i kraft 12 måneder efter, at mindst 15 lande repræsenterende 50% af verdensstommagen har ratificeret bilaget. Pr. 7. december 2001 havde kun Sverige, Norge og Singapore ratificeret bilaget.

Den første hjemmel i lovforslaget vedrører ratifikation af ovennævnte bilag VI. Med lovforslaget udvides ministerens nuværende bemyndigelse i § 24, stk.

1, til også at omfatte regler om oprettelse og indretning af modtageanlæg for ozonlagnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagnedbrydende stoffer. Endvidere udvides kredsen af virksomheder, som kan pålægges at etablere modtageanlæg, til også at omfatte skibsfugningsanlæg.

Bilag VI stiller blandt andet krav om, at der i havne, herunder havne med skibsreparationsvirksomheder eller skibsfugningsanlæg, etableres ordninger for modtagelse af ozonlagnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagnedbrydende stoffer.

For det andet er forslaget til ny § 30, stk. 3, en udbygning af den eksisterende hjemmel til at fastsætte regler om udledning m.v. fra platforme. Forslaget giver miljøministeren bemyndigelse til at pålægge ejere eller brugere af platforme at foretage overvågning og egenkontrol af havmiljøet omkring platformene.

Der er i OSPAR²⁾ sammenhæng udarbejdet retningslinier, der har til formål at harmonisere overvågning, indberetning og bedømmelse af påvirkningen af havmiljøet som følge af udledninger fra platforme. Overvågningen har til formål at kunne dokumentere havmiljøets tilstand inden etablering af efterforskning og produktion af kulbrinter samt efterfølgende at kunne registrere og dokumentere påvirkningen af havmiljøet som følge af udledning af stoffer og materialer i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter. Overvågningsaktiviteterne skal indeholde en kortlægning af:

- 1) vandmiljøets fysiske, kemiske og biologiske sammensætning,
- 2) biologiske ressourcer i området, herunder forekomster af fisk, fugle og anden fauna.

De i OSPAR vedtagne retningslinier tager som noget nyt højde for, at efterforskning og produktion af kulbrinter foretages i områder med vidt forskellige karakteristika. Det følger således af retningslinierne, at den overvågning, der skal foretages, skal tage højde for lokale og regionale forskelle, operationel praksis, feltets tidligere og nuværende aktiviteter og udledninger, samt erfaringer om påvirkninger fra tidligere arbejder. Det følger endvidere af retningslinierne, at de overvågningsprogrammer, der skal iværksættes, skal

være fleksible, særligt i forhold til udvikling af forbedret overvågningsmetodik. Typen af undersøgelser, der skal udføres, deres omfang, frekvens og tidspunkt for udførelse bør således hovedsageligt afhænge af områdets naturlige forhold og de aktiviteter, der skal overvåges. Der vil ved anvendelse af de i OSPAR vedtagne retningslinier i et overvågningsprogram være mulighed for at udforme programmerne, så de statistisk kan give mere præcise vidnesbyrd om den påvirkning af det omliggende havmiljø, der følger af udledninger fra platforme, end der er mulighed for i dag.

Den tredje hjemmelsbestemmelse (forslaget til § 32, stk. 2) er en udbygning af en eksisterende hjemmel til at fastsætte regler om forebyggelse af forurening af luften fra skibe. Denne ændring er ligeledes nødvendig for at kunne ratificere bilag VI til MARPOL-konventionen.

Der er således i bilag VI regler om krav til kvaliteten af det leverede brændstof, ligesom der er regler, der forpligter brændstofleverandøren til at dokumentere mængden og kvaliteten af det leverede brændstof samt at skulle opbevare denne dokumentation i en periode.

Den gældende § 32 i havmiljøloven hjemler ikke en sådan regulering, idet der med denne kun kan fastsættes regler, der gælder for skibet, men ikke for leverandøren. Der er derfor behov for en yderligere hjemmel til at kunne regulere leverandørens forpligtelse til at indhente, udlevere og opbevare dokumentation for det leverede brændstof.

Hjemlen til at fastsætte krav til brændstoffets sammensætning findes i lovebekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996 om kemiske stoffer og produkter og udmøntningen heraf vil være genstand for notificering overfor Europa-Kommissionen i medfør af informationsproceduredirektivet.

Den fjerde hjemmelsbestemmelse i lovforslaget (§ 55 a) indeholder en generel bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, i hvilken form anmeldelser skal foretages.

Endelig er der tale om en række konsekvensændringer, herunder ændringer, der følger af kongelig resolution af 11. juni 1999, som med virkning fra den 1. januar 2000 overførte ressortansvaret for den statslige maritime miljøovervågning og håndhævelse samt den statslige maritime forureningsbekæmpelse til søs fra den daværende miljø- og energiminister til forsvarsministeren.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indbærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken staten, kommunerne eller amtskommunerne.

Udmøntningen af bemyndigelserne forventes kun at have ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for staten. Udmøntningen forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne eller amtskommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ændringen i § 24, stk. 1, indebærer i sig selv ikke økonomiske eller administrative konsekvenser. Udmøntningen heraf vil kunne indebære øgede omkostninger for skibsfarten i forbindelse med bortskaffelse af ozonlagnedbrydende stoffer samt udstyr, der indeholder disse stoffer. Omfanget heraf vil formentlig være beskedent, da skibene allerede i dag i høj grad anvender de ordninger, der findes på land til håndtering af ozonlagnedbrydende stoffer.

Den foreslåede nye § 30, stk. 3, vedrører overvågning og egenkontrol i forbindelse med efterforskning og indvinding af kulbrinter. Udmøntningen vil have såvel en administrativ som en økonomisk konsekvens for erhvervslivet. Konsekvensen forventes at være af mindre omfang, da offshore operatørerne i dag i vid udstrækning foretager ovennævnte aktiviteter.

§ 32, stk. 2, om levering af brændstof til skibe er en hjemmelsbestemmelse, der ikke som sådan har økonomiske eller administrative konsekvenser. Når bemyndigelsen udmøntes i en bekendtgørelse, vil det medføre øgede administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af indhentelse, udlevering og opbevaring af dokumentation.

Udmøntning af § 55 a forventes ikke at have økonomisk/administrative konsekvenser for erhvervslivet. Hjemlen forventes blandt andet at blive anvendt til at fastsætte formen for anmeldelser af skibes affald. Der eksisterer allerede i dag en bekendtgørelse på området (bekendtgørelse nr. 631 af 27. juni 2000 om modtageordninger for affald fra skibe, samt om skibes aflevering af affald). Efter denne bekendtgørelse skal det affald større skibe medbringer anmeldes til havnen. Der er blot ingen formkrav til anmeldelsen. Disse formkrav er til gengæld indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe. (EFT nr. L 332 af 28. december 2000, s. 81).

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har i sig selv ingen miljømæssige konsekvenser, fordi lovforslaget alene indeholder bemyndigelser, og er endvidere en formalisering af overførslen af visse opgaver fra Miljøministeriet til Forsvarsministeriet.

For så vidt angår udmøntningen af § 24, stk. 1, vil den medføre en positiv miljømæssig effekt, da emissionen af ozonlagnedbrydende stoffer fra skibsfarten vil falde.

Den miljømæssige effekt af udmøntningen af forslaget til ny § 30, stk. 3, vil umiddelbart være relativt begrænset. Med tiden vil der imidlertid, på baggrund af de indsamlede resultater fra overvågningen, kunne opbygges et værdifuldt sæt statistiske informationer, der blandt andet vil kunne give et langt mere præcist billede af den miljømæssige påvirkning af havet, som skyldes udledninger fra platforme. De statistiske informationer vil derudover kunne anvendes som et værktøj til at arbejde hen imod mere miljøvenlige produktionsprocesser. Der vil således på længere sigt være tale om en miljømæssig gevinst.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32, stk. 2, om fastsættelse af dokumentationskrav for brændselsoliens svovlindhold forventes at have en gavnlig miljømæssig effekt, idet det sikres at brændselsolien har et lavt svovlindhold.

Ligeledes vil der være en miljømæssig positiv effekt, når den foreslåede bemyndigelse i § 55 a udmøntes i en ny bekendtgørelse om skibes affald, idet anvendelsen af formaliserede blanketter vil gøre det lettere at kontrollere anmeldelserne, særligt hvis det besluttes at anvende elektronisk overførte blanketter.

6. Forholdet til EU-retten

§ 55 a skaber en hjemmel til implementering af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT nr. L 332 af 28. december 2000, s. 81). Hjemlen til at implementere direktivets resterende artikler findes i

havmiljølovens § 24. Direktivet skal være gennemført i national ret inden den 28. december 2002.

7. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt i høring hos: Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, det daværende Arbejdsministerium, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Bilfærgernes Rederiforening, det daværende By- og Boligministerium, DAKOFA, Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut, Dansk Industri, Dansk Navigatorforening, Dansk Sejlunion, det daværende Erhvervsministerium, Farvandsvæsenet, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af kommunale chefer, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID), Foreningen af Miljømedarbejdere i Kommunerne, det daværende Forskningsministerium, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Friluftsrådet, Færøernes Landsstyre, Greenpeace Danmark, Grønlands Hjemmestyre, Handelskammeret, Håndværksrådet, det daværende Indenrigsministerium, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Kølebranchens Miljøordning, KMO, Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark, Maskinmestrenes Forening, Metal Søfart, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, MLK-Sammenslutningen, Naturrådet, NOAH, North Sea Operators Committee - Denmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Rederiforeningen af 1895, Rederiforeningen for mindre skibe, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudet på Færøerne, Sammenslutningen af Danske Havne, Skatteministeriet, Skibsværftforeningen, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), Statsministeriet, det daværende Sundhedsministerium, Søfartsstyrelsen, Trafikministeriet, Transportrådet, Udenrigsministeriet, Verdensnaturfonden, det daværende Økonomiministerium.

8. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget.

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Lovforslaget indbærer ingen økonomiske konsekvenser for hverken staten, kommunerne eller amtskommunerne. Udmøntningen af bemyndigelserne forventes kun at have ubetydelige økonomiske konsekvenser for staten. Udmøntningen forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne eller amtskommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for hverken staten, kommunerne eller amtskommunerne. Udmøntningen af bemyndigelserne forventes kun at have begrænsede administrative konsekvenser for staten. Udmøntningen forventes ikke at have administrative konsekvenser for kommunerne eller amtskommunerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har i sig selv ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet forslaget hovedsageligt indeholder bemyndigelser. Udnyttelsen af de foreslåede hjemler vil kunne indebære øgede omkostninger for erhvervslivet. Disse forventes dog at være af mindre omfang.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har i sig selv ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet forslaget hovedsageligt indeholder bemyndigelser. Udnyttelsen af de foreslåede hjemler vil kunne have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse forventes at være af beskedent omfang.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har i sig selv ingen miljømæssige konsekvenser, idet forslaget hovedsageligt indeholder bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede hjemler vil kunne medføre positive miljømæssige effekter.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	§ 55 a skaber en hjemmel til implementering af art. 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT nr. L 332 af 28. december 2000, s. 81). Hjemlen til at implementere direktivets resterende artikler findes i havmiljølovens § 24. Direktivet skal være gennemført i national ret inden den 28. december 2002.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ændringen af § 24, stk. 1, indebærer, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af modtageanlæg udvides til også at omfatte modtagelse af ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer. Typiske ozonlagsnedbrydende stoffer i denne sammenhæng er halon, der har været anvendt til skibenes brandslukningsanlæg og chlorfluorcarboner (CFC), der anvendes i skibenes køleanlæg. Endvidere udvides kredsen af virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen og som kan pålægges at etablere modtageanlæg, til at omfatte skibsophugningsanlæg.

Hjemlen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse om forebyggelse af forurening af luften fra skibe. I denne vil havne, herunder havne, der udfører reparationer, samt skibsophugningsanlæg blandt andet kunne pålægges at etablere en ordening til modtagelse af ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer. Det vil i praksis ikke være havnene, der håndterer de ozonlagsnedbrydende stoffer eller udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer, men de allerede eksisterende ordninger til håndtering af henholdsvis halon og CFC. Havnene vil som hovedregel blot kunne henvise til disse ordninger. Den eksisterende hjemmel i § 24, stk. 3, tænkes anvendt til at pålægge skibene at aflevere ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer til en sådan ordening.

Overtrædelse af reglerne i den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 2

Med denne bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler, der vil kunne pålægge ejere eller brugere af platforme en overvågnings- og egenkontrolforpligtelse i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter.

Der foretages i dag overvågning på udvalgte felter i Nordsøen på grundlag af den gældende bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg. Det er imidlertid tvivlsomt, om der på grundlag af den gældende bekendtgørelse i en udledningstilladelse vil kunne stilles vilkår, der opfylder de i OSPAR vedtagne retningslinier. Det er på baggrund heraf, den foreslåede hjemmel skal ses.

Bemyndigelsen tænkes udmøntet i en revideret bekendtgørelse om udledning af stoffer og materialer. Det er her hensigten, at ejere eller brugere af platforme i forbindelse med en tilladelse til at foretage udledning skal kunne pålægges et vilkår om for egen regning at foretage overvågning af platformens indvirkning på havmiljøet som følge af udledninger i overensstemmelse med de i OSPAR vedtagne retningslinier, således som de er beskrevet i de almindelige bemærkninger. Ved havmiljøet forstås såvel havbund, vandmiljø og biologiske ressourcer, herunder fisk, fugle og anden flora og fauna. Det skal således fremgå af vilkåret, at ejeren eller brugeren skal kunne pålægges at foretage overvågning af havmiljøet både før, under og efter den tilladte udledning. Overtrædelse af vilkår i en udledningstilladelse fastsat i medfør af den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 3

Den foreslåede hjemmel tænkes i en ny bekendtgørelse anvendt på en sådan måde, at brændstofleverandøren i forbindelse med leveringen af brændstof til skibet skal udlevere en bunkerleveringsmeddelelse, i hvilken leverandøren, udover at angive mængde og type af det leverede brændstof, også bekræfter, at det leverede brændstof overholder de krav, der er fastsat i bekendtgørelsen med hensyn til svovlindhold, kvalitet m.m. Det tænkes i bekendtgørelsen bestemt, at leverandøren skal udlevere en kopi af denne dokumentation til skibet, herunder en repræsentativ prøve af den leverede olie. Derudover er det tanken, at det i bekendtgørelsen fastsættes, at leverandøren skal opbevare en kopi af leveringsmeddelelsen i et antal år. Overtrædelse af reglerne i den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 og 17

Ved kongelig resolution af 11. juni 1999 er ressortansvaret for den statslige maritime miljøovervågning og håndhævelse samt den statslige maritime forureningsbekæmpelse til søs overført fra den daværende miljø- og energiminister til forsvarsministeren med virkning fra den 1. januar 2000. Ressortoverførslen er sket i forlængelse af tidligere overførsler af driftsansvaret på dette område fra Miljøministeriet til Forsvarsministeriet.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensændring som følge af en tidligere lovændring, jf. lov nr. 435 af 10. juni 1997 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. Ved

den pågældende lovændring blev der efter § 51, stk. 1, indsat et nyt stk. 2. De eksisterende stk. 2-8 blev herefter stk. 3-9. Som en konsekvens af den ændrede nummerering burde henvisningen i § 51, stk. 1, tillige have været konsekvensrettet. Dette skete imidlertid ikke, hvorfor nærværende forslag til lovændring retter op på dette forhold.

Til nr. 19

Med denne bestemmelse ønskes indført en generel hjemmel for miljøministeren til at foreskrive, i hvilken form oplysninger, der kan kræves i medfør af loven og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, skal indsendes.

Hjemlen skal blandt andet anvendes til at foreskrive formen for anmeldelse af skibes affald. Der er her tale om en hjemmel til at implementere artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (jf. EFT nr. L 332 af 28. december 2000, s. 81).

I gældende regler (jf. bekendtgørelse nr. 631 af 27. juni 2000 om modtageordninger for affald fra skibe, samt om skibes aflevering af affald) er anført, at skibet skal anmelde de oplysninger, der er anført i et skema, der er vedlagt bekendtgørelsen. Dels for at sikre en korrekt implementering af direktivet, dels da anmeldelserne skal anvendes til håndhævelsen, der er en væsentlig del af direktivet, er det derfor vigtigt med en - muligvis elektronisk - standardisering.

Det er endvidere hensigten, at hjemlen skal kunne anvendes til at fastsætte regler i andre forhold, hvor der ifølge loven skal indsendes oplysninger, for eksempel i forbindelse med udledninger indenfor offshore industrien og dumpning af optaget havbunds materiale (klapning).

Til nr. 20

Som konsekvens af, at Folketinget har ændret straf fuldbyrdelsesloven og konsekvensændringsloven, hvorved hæftestrafpen blev afskaffet som strafart den 1. juli 2001, udgår hæftestrafpen ligeledes af havmiljøloven. Ændringen er ikke et udtryk for, at de udmål-

te straffe i konkrete sager skal nedsættes i forhold til den hidtidige praksis.

Til nr. 21

Bestemmelsen udvides, så der kan fastsættes straf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 55 a, jf. forslaget nr. 19. Udvidelsen er blandt andet nødvendig for at kunne opfylde artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (jf. EFT nr. L 332 af 28. december 2000, s. 81). Det følger af denne artikel, at medlemsstaterne skal fastlægge et sanktionssystem for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af det nævnte direktiv.

Til nr. 22

Havmiljøloven indeholder to bilag. Bilag 1 omhandler forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af ansøgninger om tilladelse til klapning, mens bilag 2 indeholder en liste over stoffer og materialer, der kun må forefindes i uvæsentlige mængder og koncentrationer i klapmateriale.

Det fremgår af bilag 1, litra A, nr. 2, at et af de forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af ansøgninger om tilladelse til klapning, er indholdet af de stoffer og materialer, der er nævnt i bilag 2. Der er imidlertid i loven anført en fejlagtig henvisning til bilag 1. Den foreslåede ændring retter op på dette forhold.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2002.

Til § 3

Bestemmelsen er den sædvanlige ikrafttrædelsesbestemmelse for Færøerne og Grønland. Bestemmelsen sikrer, at loven ved kongelig anordning senere efter forelæggelse for det færøske landsstyre og det grønlandske hjemmestyre kan sættes i kraft for disse dele af riget. Dette kan ifølge bestemmelsen ske med sådanne afgivelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

¹) MARPOL-konventionen er en international konvention om forebyggelse af forurening fra skibe. Konventionen er vedtaget under IMO, der er FN's internationale søfartsorganisation.

²) OSPAR er en konvention, der har til formål at forebygge og bekæmpe forurening af havmiljøet. Konventionen er ratificeret af Belgien, Danmark, EU, Finland, Frankrig, Holland, Irland, Island, Luxembourg, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Storbritannien, Sverige og Tyskland og dækker et havområde, der strækker sig fra Arktis i nord til Gibraltar i syd og fra Grønlands østkyst i vest til den kontinentale Nordsø i øst.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 24. Miljøministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie og skadelige flydende stoffer og kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer, og skibsreparationsvirksomheder at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast- og tankskyllevand.

§ 30. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde sted, såfremt dette må antages at indebære en væsentlig risiko for forurening af omgivelserne.

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet som ændret senest ved § 12 i lov nr. 474 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 24, *stk. 1*, affattes således:

»§ 24. Miljøministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie, skadelige flydende stoffer, ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer, kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer, skibsreparationsvirksomheder samt skibsophugningsanlæg at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast- og tankskyllevand. Skibsreparationsvirksomheder og skibsophugningsanlæg kan endvidere pålægges at etablere modtageanlæg for ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer.«.

2. I § 30 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det endvidere bestemmes, at ejere eller brugere af platforme for egen regning skal gennemføre og indsende resultater af undersøgelser af havmiljøets fysiske, kemiske og biologiske tilstand til afdekning af eventuelle miljømæssige påvirkninger af havmiljøet som følge af efterforskning og produktion af kulbrinter.«.

§ 32. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om særlige foranstaltninger, herunder krav til brændstof, om bord i skibe eller på platforme med henblik på begrænsning af luftforurening.

§ 34. Miljøministeren forestår i samarbejde med forsvaret, redningsberedskabet og andre myndigheder, ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

§ 35. ---

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen underretter amtsrådet og miljøministeren om indholdet af beredskabsplanerne og ændringer og tillæg til disse.

Stk. 6. I tilfælde af særlig alvorlige og omfattende forureninger kan miljøministeren bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af miljøministeren.

§ 38. ---

Stk. 3. Havnebestyrelsen skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der i havnen iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer og der er fare for forurening af havet.

3. I § 32 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at virksomheder, der sælger eller leverer brændstof til skibe eller platforme, for egen regning skal indhente, opbevare og udlevere dokumentation for mængde og sammensætning af det brændstof, de sælger eller leverer til skibe eller platforme. Der kan endvidere fastsættes regler om, at dokumentationen skal ske i en bestemt form.«.

4. § 34 affattes således:

»§ 34. Forsvarsministeren forestår i samarbejde med redningsberedskabet og andre myndigheder, som ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.«.

5. I § 35, *stk. 4 og 6*, og § 38, *stk. 3*, ændres »miljøministeren« til: »forsvarsministeren«.

6. § 38, *stk. 1 og 2*, affattes således:

§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe og ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der sker udtømning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der fra skibet, platformen eller luftfartøjet iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer.

§ 38. ---

Stk. 4. I de i stk. 1-3 nævnte tilfælde skal de nævnte personer efter anmodning give miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, alle oplysninger, som har betydning for iværksættelse af foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

§ 42. Miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet kan med behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib eller en platform, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet eller platformen er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 2. Med hensyn til overtrædelser som nævnt i stk. 1, der har fundet sted i de eksklusive økonomiske zoner, kan beføjelserne efter stk. 1 kun udøves over for udenlandske skibe, såfremt der er sket en udtømning, og såfremt der foreligger en begrundet mistanke om, at overtrædelser er begået af det pågældende skib.

»§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe skal straks indberette til forsvarsministeren, såfremt der sker udtømning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømning. For så vidt angår ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige, skal indberetning, jf. 1. og 2. pkt., ske til miljøministeren.

Stk. 2. De i stk. 1, 1. pkt., nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til forsvarsministeren, såfremt der fra skibet eller luftfartøjet iagttages væsentlige spild af olie eller skadelige flydende stoffer. For så vidt angår de i stk. 1, sidste pkt., nævnte personer, skal indberetningen ske til miljøministeren.«.

7. I § 38, *stk. 4*, indsættes efter »miljøministeren«: »eller forsvarsministeren«.

8. § 42, *stk. 1*, affattes således:

»§ 42. Forsvarsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet kan med behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet.«.

9. I § 42 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 1 nævnte beføjelser miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet.«.

Bilag til f. t. l. vedr. beskyttelse af havmiljøet

§ 43. Miljøministeren kan forbyde et skib at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter eller påbyde, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinier, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og forbudet eller påbudet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 3. Miljøministeren kan træffe yderligere foranstaltninger end de i stk. 1 og 2 nævnte, såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre alvorlige skader for havmiljøet.

§ 45. Miljøministeren fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

§ 55. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven.

§ 43 a. Miljø- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et skib anløber danske havne, såfremt

- 1) skibet afsejler eller fortsætter sin sejlads trods et sejladsforbud efter § 43, eller
- 2) skibet undlader at anløbe et reparationsværft, som udpeges efter aftale med miljø- og energiministeren, med henblik på at udbedre de forhold, som førte til tilbageholdelsen.

Stk. 2. Ligeledes kan miljø- og energiministeren efter anmodning fra et andet EU/EØS-land udstede forbud mod anløb af danske havne, når et skib har overtrådt bestemmelserne for en tilbageholdelse meddelt af dette EU/EØS-land.

Stk. 3. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan miljø- og energiministeren give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv, skade på havmiljøet, bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver et anløbsforbud, når de forhold, som førte til anløbsforbudet, er bragt i orden.

10. I § 43, stk. 1, ændres »Miljøministeren« til: »Forsvarsministeren«.

11. I § 43, stk. 3, § 45, stk. 1, og § 55, stk. 1, indsættes efter »Miljøministeren«: »henholdsvis forsvarsministeren«.

12. I § 43 a, stk. 1, 4 og 5, ændres »Miljø- og energiministeren« til: »Forsvarsministeren«.

13. I § 43 a, stk. 1, nr. 2, stk. 2 og stk. 3, ændres »miljø- og energiministeren« til: »forsvarsministeren«.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren informerer straks de øvrige EU/EØS-lande om udstedelse og ophævelse af forbud mod anløb af danske havne med henblik på iværksættelse af tilsvarende tiltag i disse lande.

§ 44. ---

Stk. 2. Miljøministeren kan pålægge ejeren af et skib eller en platform at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet eller platformen skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 45. ---

Stk. 2. Miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib eller en platform, herunder til skibets eller platformens papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter, udstedt i henhold til loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

§ 51. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, stk. 1, kan påklages til miljøministeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser truffet i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, kan påklages til det miljøklagenævn, som er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102 og 104, § 105, stk. 1, § 105, stk. 2, 1. pkt., og §§ 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljø- og energiministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

14. § 44, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Forsvarsministeren kan pålægge ejeren af et skib at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.«

15. I § 44 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 2 nævnte beføjelser miljøministeren.«

16. § 45, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Forsvarsministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib, herunder til skibets papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter, udstedt i medfør af loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet.«

17. I § 45 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* For så vidt angår platforme tilkommer de i stk. 2 nævnte beføjelser miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet.«

18. I § 51, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

- 1) Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatørforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 3. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale inden for de områder, der er nævnt i § 26, stk. 5, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102, 104, 105, stk. 1, 105, stk. 2, 1. pkt., 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Århus og Ålborg Kommunalbestyrelser, Trafikministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

§ 55. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om havnenes opkrævning af gebyrer til dækning af deres udgifter til etablering og drift af modtageanlæg, jf. § 24.

§ 59. ---

Stk. 3. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

19. Efter § 55 indsættes:

»§ 55 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysninger, som kan kræves i medfør af denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, skal indsendes.«.

20. I § 59, stk. 3, og § 61, stk. 1, udgår: »hæfte eller«.

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 11, stk. 3, § 14, § 17, § 18, § 19, § 20, stk. 2 og 3, § 22, stk. 2 og 3, § 23, stk. 2, § 24, § 28, § 30, § 31, stk. 4, § 32, § 33, § 39, § 40, § 41, § 47 og § 55, stk. 2 samt § 58 a kan der fastsættes straf af bøde. Der kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 2.

Bilag 1, litra A ---

2. Indhold af de i bilag 1 anførte stoffer og materialer.

21. I § 61, stk. 1, ændres »og § 55, stk. 2 samt § 58 a« til: », § 55, stk. 2, § 55 a og § 58 a«.

22. I Bilag 1, litra A, nr. 2, ændres »bilag 1« til: »bilag 2«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2002.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, der følger af de særlige færøske eller grønlandske forhold.

Til lovforslag nr. L 58. Skriftlig fremsættelse (24. januar 2002)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

(Lovforslag nr. L 58).

Lovforslaget har først og fremmest til formål at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre internationale forpligtelser på havmiljøområdet. Lovforslaget indeholder således hjemmelsbestemmelser til gennemførelse af dele af tre forskellige internationale forpligtelser og retningslinier, nemlig 1) MARPOL-konventionens bilag VI om forebyggelse af luftforurening fra skibe, 2) OSPARs retningslinier fra 2001 om harmoniseret overvågning af påvirkningen af havmiljøet fra platforme samt 3) EU-direktiv 2000/59/EF om modtagefaciliteter i havne.

Lovforslaget indeholder hjemmel til at gennemføre dele af MARPOL-konventionens (den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe) bilag VI om begrænsning af luftforurening fra skibe. Hjemlen er nødvendig for at kunne fastsætte regler, der pålægger brændstofleverandører at indhente, opbevare og udlevere dokumentation for kvaliteten af det brændstof, der leveres til skibe samt regler om modtagefaciliteter for ozonlagnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder disse stoffer, fra skibe. De resterende bestemmelser i bilag VI vil på Miljøministeriets område kunne gennemføres med hjemmel i gældende lovgivning.

Lovforslaget indeholder endvidere en hjemmel til at gennemføre OSPARs retningslinier vedrørende overvågnings- og egenkontrolforpligtelsen for ejere/brugere af platforme. OS-

PAR er en konvention, der har til formål at forebygge og bekæmpe forurening af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav. Hensigten med disse retningslinier er at harmonisere overvågning, indberetning og bedømmelse af den påvirkning af havmiljøet, der følger af udledninger fra platforme. Formålet er at kunne dokumentere havmiljøets tilstand før der indledes efterforskning og produktion af kulbrinter samt efterfølgende at registrere og dokumentere påvirkningen af havmiljøet som følge af udledninger foretaget i forbindelse med den nævnte efterforskning og produktion. Bemyndigelsen tænkes udmøntet i en ny bekendtgørelse om udledning af stoffer og materialer fra visse havanlæg, der skal erstatte den gældende bekendtgørelse fra 1984.

Endelig indeholder lovforslaget hjemmel til at gennemføre den del af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsafald og lastrester fra skibe, som vedrører anmeldelse. Hjemlen er nødvendig for at kunne fastsætte regler om, i hvilken form anmeldelse af skibes affald skal ske. Direktivets øvrige bestemmelser kan gennemføres med hjemmel i den gældende havmiljølov.

Derudover indeholder lovforslaget en række formelle ændringer, der følger af kongelig resolution af 11. juni 1999, som med virkning fra 1. januar 2000 overfører ressortansvaret for udøvende tiltag på havmiljøområdet fra det daværende Miljø- og Energiministerium til Forsvarsministeriet.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales forslaget til Folketingets velvillige behandling.